

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010297
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovanej W. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 10. 04. 2017 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaná W. B.É., nar. XX. XX. XXXX vo G., trvale bytom V., P. XXX/XX, okres G.,

uznáva sa za vinnú, preto že

v bode 1/ rozsudku

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 15P/14/2013-64 zo dňa 03. 09. 2013, právoplatným dňa 18. 10. 2013, vykonateľným dňa 16. 11. 2013 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého U. B., nar. XX. XX. XXXX výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Reedukačného centra Z., G. XXXX/X, si túto svoju zákonnú povinnosť v V., okres G. a na iných miestach, v období od 18. 10. 2013 do 03. 12. 2014 riadne a včas neplnila, pričom od 12. 02. 2014 do 19. 04. 2015 bola vedená v evidencii príslušného úradu práce ako uchádzačka o zamestnanie, keď z evidencie bola vyradená na vlastnú žiadosť, od 01. 04. 2014 do 28. 02. 2015 poberala dávky v hmotnej núdzi a následne sa riadne zamestnala u dvoch firiem, kde jedna s ňou ukončila pracovný pomer z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny a na výživné nezaplatila žiadnu čiastku, čím jej voči oprávnenému Reedukačné centrum Z., G. XXXX/X vznikol na výživnom dlh vo výške 352,69 Eur,

v bode 2/ rozsudku

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 15P/1/2014-28 zo dňa 27. 02. 2014, právoplatným dňa 02. 04. 2014, vykonateľným dňa 21. 04. 2014 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí Č., G., nar. XX. XX. XXXX, X., nar. XX. XX. XXXX, Y., nar. XX. XX. XXXX, R., nar. XX. XX. XXXX výživným v sume 30% životného minima na každé dieťa zvlášť počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci na účet Detského domova „Margarétka“, B. XX, J., si túto svoju zákonnú povinnosť v V., okres G. a na iných miestach, v období od 02. 04. 2014 do 10. 04. 2017 riadne a včas neplnila, pričom od 12. 02. 2014 do 19. 04. 2015 bola vedená v evidencii príslušného úradu práce ako uchádzačka o zamestnanie, keď z evidencie bola vyradená na vlastnú žiadosť, od 01. 04. 2014 do 28. 02. 2015 poberala dávky v hmotnej núdzi a následne sa riadne zamestnala u dvoch firiem, kde jedna s ňou ukončila pracovný pomer z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny a na výživné nezaplatila žiadnu čiastku, čím jej voči oprávnenému Detský domov „Margarétka“, B. XX, J. vznikol na výživnom dlh vo výške 3.506,72 Eur,

teda

v bode 1/ rozsudku
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

v bode 2/ rozsudku
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchala čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, na viacerých osobách,

čím spáchala

v bode 1/ rozsudku
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 54 Trestného zákona na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná trest vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná povinná vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 1, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej na dobu výkonu trestu povinnej práce ukladá povinnosť podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 18. 05. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/50/16/6611 obžalobu na W. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Trestného zákona.

Obžalovaná W. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku nespravila žiadne vyhlásenie. Obžalovaná po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedala, že už vyše roka čaká na vyplatenie PN, ale stále ju ešte nedostala. Momentálne sa stará o otca a žije v podstate z jeho peňazí, opatrovateľský príspevok jej nedali, pretože je jeho dcérou, a aj preto, že otec má vysoký dôchodok. Momentálne je už zamestnaná, o čom predložila doklad, celé výživné chce zaplatiť, ak nepôjde do basy. Otca by tiež nemali kde dať, pretože sestra sa oňho nechce starať, a aj z toho dôvodu prišla o prácu v O.. O deti sa zaujíma, kupuje a posiela im balíčky, sestra si ich tiež bráva k sebe, pretože jej to zatiaľ nebolo umožnené, ale každý deň sú v telefonickom kontakte. Momentálne pracuje na dohodu do 31. 01. 2018 v Tesco vo G..

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Q.. J. V., ktorý po zákonom poučení uviedol, že ku dňu hlavného pojednávania je výška zameškaného výživného 3.608,- Eur. Naposledy obžalovaná uhradila v októbri 2016 sumu 100,- Eur. O deti sa zaujíma, telefonuje priamo im do profesionálnych rodín, kde sú deti umiestnené, najviac komunikuje s najstaršou G.. Počas uvedeného obdobia deti netrpeli núdzou, keďže sú umiestnené v profesionálnych rodinách.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky so súhlasom obžalovanej prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedkyňa Q.. U. V. po zákonom poučení v prípravnom konaní vypovedala, že Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 15P/14/2013 zo dňa 03. 09. 2013 nariadil u maloletého U. B. ústavnú starostlivosť v Reedukačnom centre Z.. Súčasne bola W. B. zaviazaná prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 30% životného minima, vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca na účet reedukačného centra. Ústavná starostlivosť maloletého zanikla dosiahnutím plnoletosti, kedy opustil ich centrum. Obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplnila, a má dlh na výživnom za obdobie od 18. 10. 2013 do 03. 12. 2014 vo výške 352,69 Eur. Z úradu práce ich centru nebolo vyplácané náhradné výživné, ani nepodalí návrh na vykonanie exekúcie. Na záver uviedla, že maloletý počas uvedeného obdobia netrpel núdzou, obžalovaný za toto obdobie nedala maloletému žiadne peniaze, ani mu nekúpila žiadne dary. Svedok U. B. po zákonom poučení v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaná W. B. je jeho mama, nežije s ňou v spoločnej domácnosti, hoci majú rovnaké trvalé bydlisko. Ide o rodinný dom, ktorý je ale v dezolátnom stave a nikto tam nebýva. Zdržiava sa v V., jeho mama ale žije v O.. S mamou sa nekontaktuje, nestretávajú sa. Hneď, ako mal 18 rokov, sa osamostatnil a prerušil s mamou akýkoľvek kontakt. V čase, keď mal mať 18 rokov, bol na úteku z reedukačného centra, a tak sa tam už po nadobudnutí plnoletosti ani nevrátil. Podľa jeho vedomostí si jeho mama vyživovaciu povinnosť neplnila, ani k jeho rukám neuhradila žiadnu čiastku, ktorú by mohol v jej mene odovzdať reedukačnému centru. Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: evidenčný list ošetrovného (č.l. 4), tabuľka OZ Za dôstojný život (č.l. 12), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15P/14/2013 (č.l. 42 - 45), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16P/7/2013 (č.l. 46 - 49), rodný list U. B. (č.l. 50), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 85 - 90), tabuľka plnenia výživného (č.l. 53), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15P/1/2014 (č.l. 67 - 69), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7PPom/1/2013 (č.l. 70 - 73), rodné listy (č.l. 74 - 77), potvrdenia o návšteve školy (č.l. 78 - 79), tabuľka plnenia výživného (č.l. 82), správa ÚPSVaR (č.l. 83 - 84), správy od zamestnávateľa (č.l. 91 - 95), správy na obžalovanú (č.l. 96 - 99), správa Okresného úradu Zvolen (č.l. 100), výpis z Katastra nehnuteľností (č.l. 101 - 105), správa Živnostenského úradu (č.l. 106), správa Q.. Š. (č.l. 106a), správa z Psychiatrickej nemocnice Kremnica (č.l. 107), správa z Psychiatrickej nemocnice Predná Hora (č.l. 108), výpis z evidencie priestupkov (č.l. 113 - 114), správa OO PZ Zvolen (č.l. 115), správa Obce Pliešovce (č.l. 116), výpis z Obchodného registra (č.l. 118 - 121), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/37/2014 (č.l. 122), správa REGOB (č.l. 123), odpis registra trestov (č.l. 109 - 112), správa Reedukačného centra (č.l. 146), dohoda o pracovnej činnosti (č.l. 147). Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovanej bola vzhľadom na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorej sa ku spáchaniu trestného činu priznala, a toto konanie úprimne oľutovala, ako aj vzhľadom na výpoveď svedka Q.. J. V., svedka U. B. a svedkyne Q.. U. V. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovanej v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, a to vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ tohto rozsudku, prihliadnuc na jednotlivé úhrady zameškaného výživného od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku. Výška zameškaného výživného tak za obdobie od 18. 10. 2013 do 03. 12. 2014 vo vzťahu k Reedukačnému centru Z. predstavuje sumu 352,69 Eur, a za obdobie od 02. 04. 2014 do 10. 04. 2017 vo vzťahu ku Detskému domovu „Margarétka“ predstavuje sumu 3.506,72 Eur.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas, a na viacerých osobách.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť

v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Nepĺnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaná W. B. tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov nepĺnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchala čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, na viacerých osobách.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznala ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), t.j. že už bola za trestný čin odsúdená. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody sa preto nijakým spôsobom neupravovala. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 1 rok až 5 rokov.

Obžalovaná je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Z evidencie priestupkov vyplýva, že sa v minulosti dopustila šiestich priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovanej je zrejmé, že bola doposiaľ 4 krát súdne trestaná, naposledy jej bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/37/2014 zo dňa 23. 05. 2014 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanej trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. V prípade, ak by súd ukladal trest odňatia slobody, nemohol by rozhodnúť o podmienenom odklade tohto trestu, pretože obžalovaná sa trestných činov dopustila v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/37/2014. Vzhľadom na okolnosti prípadu, keď sa obžalovaná stará o chorého otca, uhrádza postupne zameškané výživné, by bolo podľa názoru súdu v rozpore s účelom trestu ukladať obžalovanej trest odňatia slobody. Preto vzhľadom aj na súhlasné stanovisko obžalovanej jej súd uložil trest povinnej práce. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd zároveň uložil obžalovanej povinnosť počas výkonu trestu povinnej práce podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.